

Mál nr. 229/2012
M
og
Vátryggingafélagið V v. Ábyrgðartryggingu H og launþegatryggingar.

Kona varð fyrir líkamstjóni við störf sín í leikskóla þ. 8.2.2010

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 25.5.2012 ásamt fylgiskjölum 1-5
2. Bréf V dags. 11.6.2012.

Málsatvik.

M segist hafa verið að klæða börn og setið á kalli sem var á hjólum og hafi hún staðið aðeins upp en féll í gólfíð þegar hún ætlaði að setjast aftur þar sem að kollurinn færðist úr stað og fékk hún stólbrikina í hnakkann. M gerir kröfu til að viðurkennd verði vinnuveitendaábyrgð H sem og skaðabótaskylda vegna þessa og hún eigi rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu H hjá V. M segir að ákveðinn samstarfsmaður hafi viðurkennt að hafa fært stólinn og byggir M á því að H beri vinnuveitendaábyrgð á vinnubrögðum þess aðila auk þess sem starfsaðstaða hafi verið þröng og óhentug. Þá vísar M til skaðabótalaga nr. 50/1993 23.grein a og laga nr. 124/2009 varðandi sönnunarbyrði vinnuveitanda og greinargerð með þeim lögum nr. 124/2009. Þá telur M að ákveðnum tilgreindum reglum hafi ekki verið fylgt og ekkert áhættumat gert. Hvað varðar launþegatrygginguna þá bendir M á að hún hafi trúað því að vinnuveitandi mundi tilkynna um slysið til V auk þess hafi vinnuveitandi ekki viðurkennt að um vinnuslys sé að ræða og því sé slysið ekki tilkynnt of seint til V. Þá er vísað til bréfs lögmanns M til V dags. 24.4.2012 sem ekki hafi verið svarað af V. V hafnar bótaskyldu hvað varðar ábyrgðartryggingu H þar sem slysið verði ekki rakið til saknæmrar háttsemi samstarfsmanns M, en V tekur ekki að svo stöddu afstöðu til kröfu um bætur úr launþegatryggingunni og telur það ekki verða gert með fullnægjandi hætti á grundvelli þeirra fáu gagna sem liggja fyrir í málinu. V bendir á að í skýrslu Vinnueftirlits, skýrslu leikskólalastjóra og áverkavottorði læknis komi neitt fram sem bendi til þess að starfsmaður hafi fært umræddan koll á meðan M stóð upp og telur V að um óhappatilvik hafi verið að ræða og megi meta það M til gáleysis að gæta þess ekki að líta aftur fyrir sig til að athuga með staðsetningu kollsins sem auðveldlega hafi getað færst úr stað áður en hún settist. V telur að ósannað sé að slysinu hafi verið valdið með saknæmum hætti af hálfu starfsmanns H eða öðrum sem H ber ábyrgð á. Varðandi launþegatrygginguna þá fer V fram á að málinu hvað þá kröfu varðar verði vísað frá með tilvísun til samþykktu Úrskurðarnefndar í vátryggingamálum þar sem málið sé svo óljóst og illa upplýst að ekki sé hægt að taka tillit til bótaskyldu með fullnægjandi hætti. V segir ómudeilt að slysaatburðurinn sem slíkur sé bótaskyldur úr launþegatryggingunni, en til greina komi að beita ákvæðum 124.gr. laga nr.30/2004 um vátryggingasamninga hvað varðar ársfrest, en til þess að skera úr um það hvenær ársfresturinn hafi byrjað að líða þurfi V að fá upplýsingar úr sjúkraskrá M en V hafi engin gögn sem bendi til annars en miða eigi við slysgagn sjálfan. Til vara hafnar V bótaskyldu úr launþegatryggingu á þeim grundvelli að ársfrestur skv. 124.gr. laga um vátryggingasamninga sé liðinn.

Álit.

Ekki hefur verið sýnt fram á af hálfu M að umrætt slys verði rakið til H eða aðila sem H ber skaðabótaábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu H hjá V.

Af hálfu M hafa ekki verið lögð fram fullnægjandi gögn varðandi hugsanlega bótaskyldu V úr launþegatryggingu M. Af þeirri ástæðu er málinu hvað varðar rétt M til bóta úr launþegatryggingu vísað frá Úrskurðarnefnd í váttryggingarmálum með vísan til d liðar 4. gr. samþykktar fyrir Úrskurðarnefndina nr. 1090/2005

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu H hjá V.

Ágreiningi um rétt M til bóta úr launþegatryggingu er vísað frá Úrskurðarnefnd í váttryggingamálum með vísan til tl. d í 4.gr. samþykta Úrskurðarnefndar í váttryggingamálum nr. 1090/2005.

Reykjavík 26.6. 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.